

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 313. Usque Ad Annum 361

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1758

VD18 90117778

§. 18. Alii Canones de Clericis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66022](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66022)

Sæculum IV.
A. C. 325. ritatem læderet, qui diceret, tunc temporis a Clericis continentiam magis servatam, quam hodie, cum jam a pluribus Sæculis Græcia, & totus Oriens ab hoc rigore remiserit. Cum autem hæc continentia Clericorum non in tota Ecclesia observaretur, noluit Concilium Nicænum Legem universalem statuere. Illis temporibus non condebantur Canones ad inducendos usus novos, cum periculo, ne deinde male observarentur, sed ad veteres Traditionis Apostolicæ consuetudines confirmandas.

§. XVIII.

Alii Canones de Clericis.

Canon nonus iterum de vitæ puritate in ordinandis requisita agit, in hunc modum: *Si quis in Presbyterum sine examine ordinatus fuit, aut si in examine peccata, ante commissa confessus est, & post confessionem nihilominus contra Canones ei manus imposuerunt, non eum recipimus*; Nam Ecclesia Catholica requirit, ut ordinandus sit irreprehensibilis; id est,

1. *Timo. 3. 2.* Regulæ a S. Paulo traditæ insistit. Ad illa usque tempora, & multo posteriora crimen commissum pro irregularitate habebatur, nempe quicumque crimen commiserat post Baptismum, ad ordines non admittebatur, quantumvis rigidam egisset

set pœnitentiam, quia delicti commissi memoria ejus famæ semper officit, & est suspitioni locus, illos, qui semel lapsi sunt, ad crimen proniores esse, quam eos, quorum vita semper fuit integra. Canone decimo hæc regula illis particulariter applicatur, qui tempore persecutionis in Idololatriam ceciderant, & dicitur: *Qui in Persecutione lapsi, deinde ex ignorantia ordinantium promoti sunt, aut etiam cum ordinantium scientia, canonibus non præjudicant, nam ubi de rei veritate compertum fuerit, deponuntur.* Canon decimus septimus etiam de moribus Clericorum agit, & usuram prohibet, his verbis: *Quia multi Clerici avaritiæ, & lucro sordido intenti divinæ Scripturæ obliviscuntur, dicentis: Pecuniam suam non dedit ad usuram; sed ultra decimam partem centenarii a debitoribus usuram accipiunt, Sanctum, & magnum Concilium jubet, ut si post hæc aliquis inveniatur, qui ex mutuo usuras accipiat, aut contractum usurario similem ineat, qui mediam partem, ultra sortem exigat, aut quibuscunque malis artibus sibi vile lucellum compareret, deponatur, & Clericatu dejiciatur.* Cum usuræ legibus Romanis essent permixtæ, magni moliminis res erat, eas velle abolere, hinc Ecclesia dum primo
 usuras

Sæculum IV.
 A. C. 325.

Psal. 14. 5.

Sæculum IV. usuras in Clericis damnavit, in Laicis
 A. C. 325. non approbavit.

Canon decimus octavus Diaconum respicit, ubi dicitur: *Ad Magnum Concilium relatum est, quod in quibusdam locis Diaconi Eucharistiam præbebant Presbyteris. At vero nec per leges, nec per consuetudinem licitum est, ut qui offerendi potestatem non habent, corpora Jesu Christi porrigant illis, qui offerunt. Rursus relatum est, quosdam Diaconos Eucharistiam sumere ante ipsos Episcopos. Ejusmodi abusus omnes tollantur. Diaconi in suis se cancellis continent, sciantque, se Episcoporum ministros esse, & Presbyteris inferiores. Eucharistiam in suo ordine post Presbyteros de manu Episcopi, aut Presbyteri accipiant. Diaconis non liceat considerari inter Presbyteros, quod Canonibus, & ordini adversatur. Si quis huic canoni obedire detrectet, ordine Diaconatus amoveatur.* Diaconi primitus instituti fuerant, ut servirent ad mensam, id est, præcipue ad mensam sacramentalem, id est, panem, & vinum omnibus assistentibus Fidelibus distribuissent, S. Justinus testatur. Exinde solam communionem calicis præbebant, postquam Episcopus, aut Presbyter officiator speciem panis distribuisset, namque tunc temporis ut plurimum unicum Sacrificium pro toto

Act. 6.

Justin. ap. 2.
 in fine.

toto Clero, & populo celebrabatur; (*) Sæculum IV.
cæterum administratio oblationum, & A. C. 325.
 omnium temporalium, ad Ecclesias per-
 tinentium Diaconis demandata erat, ex
 eorum manibus pauperes suas eleemosi-
 nas, & Clerici suas pensiones, & retri-
 butiones accipiebant. Porro hoc dispen-
 sandi munus Diaconis honorem, & au-
 thoritatem supra Presbyteros, nullius lu-
 cri cupidos, conferre videbatur. Jam
 antea Concilium Arelatense, reprimen-
 dis Diaconorum conatibus intentum,
 prohibuerat, ne ea, quæ Presbyteris com-
 petunt, sibi arrogarent.

Cont. Arel.
 can. 18.

§. XIX.

Ordinatio, & Jurisdictio Episcoporum.

Canon quartus in ordinatione Episco-
 porum servanda statuit, & dicitur:
*Ad Episcopi institutionem, quantum fie-
 ri potest, omnes illius Provinciæ Episcopi
 præsentés adsint; si hoc propter urgentem
 neces-*

(*) Hier hat der Uebersetzer: *Speciem Panis*,
 nur das Brod genennet, und: *Unicum Sacrifi-
 cium*, das Hochamt. Ey! hätte er alte Schuhe ge-
 sicket, würde er es vor der ehrlichen Welt besser
 haben verantworten können, als daß er den Fleury
 so häßlich verstümmelt.

Hist. Eccles. Tom. III.

N